

Kohtuasi T-272/02

Comune di Napoli (Itaalia)

versus

Euroopa Ühenduste Komisjon

Euroopa Regionaalarengu Fond (ERF) — Metrooliini ehitus Napolis (Itaalia) —
Ühenduse finantsabi lõpetamine — Tühistamishagi — Õiguspärane ootus —
Õiglus — Põhjendamine

Esimese Astme Kohtu otsus (viies koda), 31. mai 2005 II - 1851

Kohtuotsuse kokkuvõte

1. *Majanduslik ja sotsiaalne ühtekuuluvus — Euroopa Regionaalarengu Fond — Ühenduse finantsabi andmine — Abi õigusliku ja finantsraamistiku määratlemine ühenduse abi andmise otsuses — Algselt ettenähtud kulude ületamine abisaaja poolt — Mõju puudumine abi suuruse kindlaksmääramisele (Nõukogu määrus nr 1787/84)*

2. *Majanduslik ja sotsiaalne ühtekuuluvus — Euroopa Regionaalarengu Fond — Ühenduse finantsabi andmine — Muudatus abiprojektide juurde kuuluvate riiklike kulude jaotuses — Komisjonile teatamata muudatus — Komisjoni otsuse nimetatud muudatusega kohandamata jätmine — Õiguspärase ootuse kaitse põhimõtte rikkumine — Puudumine (Nõukogu määrus nr 1787/84)*

1. Kuna komisjoni otsus, mis käsitleb Euroopa Regionaalarengu Fondi finantsabi lõpetamist ning teise sama fondi finantsabiga seotud väljamaksete parandamise taotluse kaudset rahuldamata jätmist, vastab põhimõttele, mille kohaselt iga finantsabi õiguslik ja finantsraamistik on rangelt määratletud ühenduse otsuses nimetatud finantsabi andmise kohta, siis on põhjendatud, et komisjon piirdub selles viimati nimetatud otsuses ettenähtud summa tasumisega, hoolimata asjaolust, et riiklikud kogukulud on suuremad, kui algselt ette nähtud.

(vt punktid 46 ja 50)

2. Kui Euroopa Regionaalarengu Fondist antud ühenduse finantsabi puhul ei ole tõendatud, et siseriiklikud pädevad ametiasutused on finantsabi asjaomastes projektides tehtud muudatustest komis-

joni õigel ajal ja täpselt informeerinud, nagu tal seda on õigus oodata sellise finantsabi saajatelt, siis komisjoni vastuväidete puudumist nende muudatuste suhtes ei saa neis tingimustes tõlgendada selliselt, nagu see tähendaks, et komisjon nõustus sellega, et teatud riiklikud kulutused saab arvata sellest projektist, kuhu nad esialgu kuulusid, erineva teise projekti alla.

Sellest järeldub, et sellise finantsabi lõpetamise otsuse õiguspärasuse vaidlustamiseks, mis jätab kaudselt rahuldamata finantsabiga seotud väljamaksete parandamise taotluse, ei saa abisaaja tugineda õiguspärase ootuse põhimõttele, kuna sellele võib tugineda ettevõtja, kelles institutsioon tekitas põhjendatud lootusi.

(vt punktid 62 ja 64)